

4. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 50 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid, mille alusel võib isiku suhtes algatada menetluse karistusõiguslikku laadi haldustrahvi määramiseks teo eest, mille eest see isik on juba kriminaalkorras lõplikult süüdi mõistetud, kusjuures menetlusi viiakse läbi teineteisest täiesti sõltumatult ja ainus garantii, et kõikide mõistetud karistuste raskusaste on vastavuses asjaomase rikkumise raskusastmega, on see, et maksukohus võib teostada sisulist proportsionaalsuse kontrolli, samal ajal kui riigisisised õigusnormid ei näe selles osas ette mingeid reegleid, ka mitte selliseid reegleid, mis võimaldaksid haldusasutusel juba mõistetud kriminaalkaristust arvesse võtta?

(¹) Belgische btw-wetboek.

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poola) 30. mail 2023–
Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty versus LC**

(Kohtuasi C-339/23, Horyzont)

(2023/C 314/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty

Kostja: LC

Eelotsuse küsimus

Kas 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (¹), artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et selles väljendatud krediidiandja kohustus hinnata tarbija (krediidivõtja) krediidivõimelisust on võrdväärne nimetatud direktiivis sätestatud ülejäänud kohustustega (eelkõige teavitamiskohustustega artikli 10 ja sellele järgnevate artiklite kohaselt) nii, et karistused, millele viitab direktiivi artikkel 23 ei saa olla erinevad ehk need ei saa ette näha erinevaid õiguslikke tagajärgi seoses iga nimetatud kohustuse rikkumisega eraldi võetult?

(¹) ELT L 133, 22.5.2008, lk 66.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 7. juunil 2023 – LF
versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite meti**

(Kohtuasi C-352/23, Changu (¹))

(2023/C 314/06)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LF

Vastustaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, ⁽²⁾ põhjendust 15, artikli 2 punkti h ja artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad liikmesriigil kehtestada riigisiseseid nõudeid rahvusvahelise kaitse andmiseks kaastundest lähtuvalt või humanitaarsetel kaalutlustel, mis ei ole seotud direktiivi 2011/95 loogika ja mõttega vastavalt direktiivi 2011/95 põhjendusele 15 ja artikli 2 punktile h (muud liiki kaitse), või peab ka sellisel juhul riigisiseses õiguses ette nähtud võimalus anda kaitset „humanitaarpõhjustel“ vastavalt direktiivi 2011/95 artiklile 3 olema kooskõlas rahvusvahelise kaitse normidega?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115 ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel ⁽³⁾, põhjendus 12 ja artikli 14 lõige 2 koostoides Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 1 ja 4 kohustavad liikmesriiki väljastama kolmandate riikide kodanikele kirjaliku kinnituse selle kohta, et nad viibivad riigis ebaseaduslikult, kuid neid ei saa veel tagasi saata?
3. Kas riigisiseses õiguslikus raamistikus, mille ainus säte, mis reguleerib kolmanda riigi kodaniku staatust „humanitaarpõhjustel“, sisaldub varjupaiga- ja pagulasseaduse (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite) (edaspidi „ZUB“) artikli 9 lõikes 8, on selle riigisisese säte tõlgendus, mis ei ole seotud direktiivi 2011/95 olemuse ja põhjendustega, kooskõlas direktiivi 2011/95 põhjendusega 15 ning artikli 2 punktiga h ja artikliga 3?
4. Kas tulenevalt harta artiklitest 1, 4 ja 7 on direktiivi 2011/95 kohaldamisel nõutav kontrollida, kas kolmanda riigi kodaniku pikaajaline viibimine liikmesriigis ilma seadustatud staatusega, kujutab endast iseseisvat rahvusvahelise kaitse andmise alust, mis põhineb „kaalukatel humanitaarsetel põhjustel“?
5. Kas liikmesriigi positiivne kohustus tagada harta artiklite 1 ja 4 järgimine võimaldab ZUBi artikli 9 lõikes 8 ette nähtud riigisisest meedet tõlgendada laialt, minnes kaugemale direktiivis 2011/95 ette nähtud rahvusvahelise kaitse loogikast ja normidest, ning kas seda tuleb tõlgendada ainult harta artiklites 1 ja 4 sätestatud absoluutsete põhiõiguste tagamist silmas pidades?
6. Kas kaebaja olukorras olevale kolmanda riigi kodanikule ZUBi artikli 9 lõike 8 alusel kaitse andmisest keeldumine võib viia selleni, et liikmesriik ei täida oma kohustusi, mis tulenevad harta artiklitest 1, 4 ja 7?

⁽¹⁾ Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

⁽²⁾ ELT 2011, L 337, lk 9.

⁽³⁾ ELT 2008, L 348, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het bedrijfsleven (Madalmaad) 8. juunil 2023 – LM BV versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Kohtuasi C-354/23, Seberts ⁽¹⁾)

(2023/C 314/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: LM BV

Vastustajad: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit